

NÄIN LÄHETÄT TEKSTIT JA KUVAT

YLÄKERTA- ARTIKKELIT

Kaleva, Yläkerta
PL 170,
90401 Oulu tai
artikkelit@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 834

Tekstin pituus on 4 700 merkkiä otsikoineen, välilyöntineen ja kirjoittajaesittelyineen. Tekstin voit lähettää joko sähköpostina tai liitetiedostona.

MIELIPIDE- KIRJOITUKSET

Kaleva, Lukijalta,
PL 170, 90401 Oulu
tai mielipide@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 755

Tekstin pituus enintään 3 000 merkkiä välilyöntineen. Kirjeissä on oltava kirjoittajan nimi, osoite ja puhelinnumero. Kaleva hyväksyy nimimerkit vain poikkeustapauksissa. Toimituksella on oikeus tarvittaessa käsitellä kirjoituksia.

Lähetä kuvat ja teksti- viestit numeroon 13222.

KUVAT

Kännykällä: Kirjoita tekstikenttään LUKIJAKUVA, KUVAAJAN NIMI, TILANNEKSTI ja lähetä kuva numeroon 13222. Viestin hinta normaalin MMS-viestin hinta. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä.

Tietokoneelta: Lähetä kuva-lomake löytyy osoitteesta www.kaleva.fi/lukijakuva

Lähetä vain itse ottamia kuvia. Muistathan, että kuvassa olevilta tunnistettavilta henkilöiltä on pyydyttävä lupa julkaisemiseen.

TEKSTIViesti

Viestin pitää alkaa kirjaimilla MP, sen jälkeen lyödään yksi tyhjä merkki. Teksti ja nimimerkki on erotettava pisteellä.

MALLI: MP Minusta verotus on liian kovaa. Matti Meikäläinen. Merkkejä saa olla enintään 200. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä. Viestin hinta on 0,70 euroa. Toimitus valitsee julkaistavat viestit.

!13222

Lähetä meille kuvia, tekstiviestejä ja uutisvinkkejä.

Voisiko paavi tulla vierailulle myös Suomeen?

Paavi Franciscus osallistuu 31. lokakuuta Lundin tuomiokirkossa Ruotsissa katolisen kirkon ja Luterilaisen maailmanliiton järjestämään reformaation 500-vuotismuistotilaisuuteen. Paavi tapaa matkan yhteydessä myös Ruotsin katolilaisia. Suomen evankelis-luterilaista kirkkoa edustaa arkkipiispa Kari Mäkinen.

Luterilainen maailmanliittokin on aivan merkkipäivänsä kynnyksellä, sillä se perustettiin juuri Lundissa lähes 70 vuotta sitten eli 1947. Vielä maailmanliiton perustamisen aikoihin katolisen kirkon ja luterilaisten kirkkojen välit olivat paljon etäisemmät, suorastaan hyiset. Ei olisi voinut kuvitellaakaan, että silloinen paavi, Pius XII, olisi osallistunut samankaltaiseen tilaisuuteen.

Kirkkojen välit alkoivat parantua vasta 1960-luvulla, kun Vatikaanin toinen kirkolliskokous (1962-1965) vei katolisen kirkon uusille poluille ekumeenisessa asennoitumisessa ja toiminnassa.

Kun Suomessa vietettiin uskonpuhdistuksen 450-vuotisjuhlaa 1967, juhlatilaisuuksiin kutsuttiin paitsi toisen kansankirkon, Suomen ortodoksisen kirkon, myös katolisen kirkon edustajat. Se oli merkittävä rajapyykki suomalaisen ekumenian historiassa. Seuraavana vuonna katolinen kirkko jo liittyi Suomen ekumeenisen neuvoston jäseneksi, mikä teki siitä edelläkävijän koko maailmassa.

Yksi avaintekijä suhteiden parantamisessa oli hollantilainen Paul Verschuren, josta tuli Helsingin ka-

YLÄKERTA

MIKKO KETOLA
mikko.ketola@helsinki.fi

"Juhlapuhujaksi häntä on turha kosiskella. Paavi ei tee puhekeikkoja. Syy voisi olla se, jos paavi viimein saisi kutsun Venäjälle."

tolisen hiippakunnan piispa 1967. Hän oli ekumeenisesti avoin ja uudistusmielinen kirkonmies. Luterilaisen kirkon puolella tärkeä henkilö asenteiden muuttamisessa oli dogmatiikan professori Seppo A. Teinonen, joka muun muassa vei opiskelijoitaan tapaamaan paavi Paavalia 1969. Eläkkeelle päästyään Teinonen kääntyi katolilaiseksi ja muutti Espanjaan.

Kuusikymmenluvun lopulta alkoi ekumeenisissa suhteissa kehitys, joka melko nopeasti johti siihen, että Suomea alkoivat ainakin suomalaiset itse joskus kutsua "ekumenian mallimaaksi". Tämä tarkoitti maailman mittakaavassa poikkeuksellisen lämpimiä ja toimivia suhteita

ta Suomen luterilaisen, ortodoksisen ja katolisen kirkon välillä. Vuodesta 1985 lähtien kirkkojen edustajat tekivät tammikuisin Pyhän Henrikin päivän tuntumissa yhteisen matkan Roomaan, jossa he pitivät yhteisen jumalanpalveluksen ja tapasivat myös paavin. Paavi oli vaikuttanut suomalaisten keskinäisestä ekumeniasta.

Otsikon kysymykseen voi vastata, että paavihan on jo kerran käynyt Suomessa. Se tapahtui 4. kesäkuuta 1989, jolloin päivän dramaattiset uutiset kertoivat Tiananmenin aukion verilöylystä Pekingissä ja ajatollah Khomeinin sekasortoisista hautajaisista Teheranissa. Vierailu liittyi laajempaan paavi Johannes Paavali II:n matkaan, jonka aikana hän kävi kaikissa Pohjoismaissa. Suomessa ja Ruotsissa paavi otettiin niin vieraanvaraisesti vastaan, että julkaislessaan tärkeän asiakirjan ekumeniasta 1995 paavi mainitsi siinä Suomen ja Ruotsin erikseen useamman kerran.

Entä voisiko paavi tulla Suomeen uudestaan? Syksyllä 2011 sanomalehti Keskisuomalainen vihjaili, että paavi Benedictus XVI voisi olla tulossa puhujaksi Athenis Finlandiae -tapahtumaan Jyväskylään. Kyse oli kuitenkin toiveajattelusta. Tässä tapauksessa ei ehkä ymmärretty, että paavi tekee vierailunsa ensi sijassa uskonnollisista syistä, tavatakseen kohdemaiden katolilaisia. Siinä ohessa hän tietenkin voi esiintyä muissakin yhteyksissä kuten Johannes Paavali II teki puhussaan 1989 Paasikivi-seurassa. Pelkäsi juhlapuhujaksi tai kunniavie-

raaksi häntä on silti turha kosiskella. Paavi ei tee puhekeikkoja.

Kun tieto paavin tulosta Lundiin tuli julkiseksi, monella taholla mietittiin varmaankin, tulisiko hän saman tien Suomeen. Siihen aika ei kuitenkaan ollut otollinen, vaikka Franciscus itse asiassa ehdittiin jo pian valintansa jälkeen kutsua tänne. On kuitenkin otettava huomioon, että hänet on ehditty kutsua jo moneen sellaiseen maahan, jossa on katolilaisia paljon enemmän kuin Suomessa. Tarvittaisiin jokin erityinen syy, joka toisi paavin Suomeen.

Yksi hyvä syy voisi olla se, jos paavi viimein saisi kutsun Venäjälle. Venäjän valtionpäämiehet ovat jo Gorbatshovista lähtien esittäneet vierailukutsun paaville, mutta tähän asti käyntiä ei ole voitu toteuttaa Moskovan ortodoksisen patriarkan innottomuuden tai suoranaisten vastustuksen vuoksi. Tälläkään hetkellä ei vierailun toteutuminen näytä kovin todennäköiseltä, vaikka paavi ja patriarkka Kirill saattoivat jo järjestää kohtaamisen Havannassa tämän vuoden helmikuussa.

Viime vuosikymmenten kulessa Helsinkiäkin on joskus väläytelty mahdollisena paavin ja patriarkan puolueettomana kokouspaikkana. Mikäli sellainen ihme tapahtuisi, että Moskovan patriarkka viimein saisi kutsutuksi paavin Moskovaan, Suomellakin voisi olla mahdollisuus saada merkintä Franciscuksen matkakalenteriin.✠

Mikko Ketola on yleisen kirkkohistorian dosentti Helsingin yliopistossa.

Lukijan kuva

Kalapivän kunniaksi; nyt on Perämeren maiva hyvää ja halpaa.